

Byla C-274/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. balandžio 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesverwaltungsgericht (Austrija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. balandžio 22 d.

Pareiškėja:

EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Atsakovės:

Austrijos Respublika

Bundesbeschaffung GmbH

Pagrindinės bylos dalykas

Sprendimo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priėmimo procedūra peržiūrint vieną ar kelis viešojo pirkimo procedūros metu priimtus sprendimus

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Direktyvos 89/665/EEB ir Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 aiškinimas; nacionalinės teisės aktų, reglamentuojančių teisminės apsaugos mokesčius per sprendimo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priėmimo procedūrą *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, toliau – *BVwG*) ir šių mokesčių nesumokėjimo pasekmės, atitiktis Sąjungos teisei; SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta sprendimo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priėmimo procedūra, nacionaliniu lygmeniu Austrijoje numatyta ir *Bundesverwaltungsgericht*, per kurią, pavyzdžiui, gali būti laikinai uždrausta sudaryti preliminarinias sutartis arba tiekimo sutartis, yra civilinė ir komercinė byla, kaip ji suprantama pagal 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Reglamentas Nr. 1215/2012) 1 straipsnio 1 dalį? Ar tokia sprendimo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priėmimo procedūra, kaip antai nurodyta pirmesniame klausime, yra bent jau civilinė byla, kaip ji suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 81 straipsnio 1 dalį? Ar sprendimo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priėmimo procedūra pagal Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnio 1 dalies a punktą yra sprendimo taikyti laikinąsias priemones procedūra pagal 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Reglamentas Nr. 1215/2012) 35 straipsnį?

2. Ar lygiavertiškumo principas, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad juo fiziniams asmenims suteikiamos teisės, kuriomis jie gali remtis ginčiuose su valstybe nare, ir kad jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teismas, prieš išnagrinėdamas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kaip tai numatyta Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnio 1 dalies a punkte, privalo nustatyti viešojo pirkimo procedūros rūšį ir (numatomą) sutarties vertę bei tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose apskustų sprendimų, kuriuos galima skusti atskirai, sumą arba bent jau nustatyti tam tikros viešojo pirkimo procedūros pirkimo dalis tam, kad po to per kompetentingos teismo kolegijos pirmininkaujantį teisėją bet kuriuo atveju mokesčio išreikalavimo tikslais priimtų patikslinimo nurodymą ir tuo atveju, jeigu mokesčiai nesumokami, prieš atmesdamas arba ne vėliau nei atmesdamas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl nesumokėtų mokesčių per kolegiją, kuriai priklauso nagrinėti prašymą dėl peržiūros, nurodytų sumokėti žyminius mokesčius pripažindamas, kad kitos teisės prarandamos, jeigu (kitose) civilinėse bylose Austrijoje, kaip antai ieškinių dėl žalos atlyginimo arba veiksmų nutraukimo dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo atveju, mokesčių nesumokėjimas nėra kliūtis išnagrinėti kartu pateiktą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones neatmetant nesumokėtų teisminės apsaugos mokesčių klausimo, be to, fiksuoto dydžio mokesčių nesumokėjimas iš principo netrukdo nagrinėti civiliniuose teismuose atskirai nuo ieškinio pateiktų prašymų taikyti laikinąsias apsaugos priemones; be to, tolesnis palyginimas Austrijoje rodo, kad skundai taikomų mokesčių nesumokėjimas skundų dėl administracinių sprendimų atveju arba skundai arba kasaciniam skundai taikomų mokesčių nesumokėjimas skundžiant

administracinių teismų sprendimus *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) arba *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas) nėra pagrindas atmesti teisių gynimo priemonę dėl to, kad nebuvo sumokėti mokesčiai, ir, pavyzdžiui, nelemia to, kad šiose skundo arba kasacinio skundo nagrinėjimo procedūrose prašymus pripažinti atidedamąjį poveikį leidžiama išspręsti tik juos atmetant?

2.1. Ar lygiavertiškumo principas, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos, prieš išnagrinėjant prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kaip tai numatyta Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnio 1 dalies a punkte, per kolegijos pirmininkaujantį teisėją, kaip vieną teisėją, dėl nesumokėtų fiksuotų mokesčių privalo būti priimtas patikslinimo nurodymas, o šis vienas teisėjas privalo atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl to, kad nebuvo sumokėti mokesčiai, jeigu civilinėse bylose pareikštų ieškinių atveju Austrijoje už kartu su ieškiniu pateiktą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones pagal *Gerichtsgebührengesetz* (Žyminių mokesčių įstatymas) greta ieškinio pirmojoje instancijoje jokie papildomi fiksuoti žyminiai mokesčiai iš principo netaikomi; atskirų mokesčių neprivaloma mokėti ir už papildomus prašymus pripažinti atidedamąjį poveikį, kurie kartu su skundu pateikiami administraciniam teismui, kartu su kasaciniu skundu – *Verwaltungsgerichtshof* arba kartu su skundu – *Verfassungsgerichtshof* ir kurie funkciniu požiūriu turi tokį pat ar panašų teisminės apsaugos tikslą kaip ir prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones?

3. Ar 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (89/665/EEB) (OL L 395, 1989 12 30, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 246), iš dalies pakeistos Direktyva 2014/24/ES, 2 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytas reikalavimas *kuo anksčiau imtis tarpinių priemonių, kuriomis siekiama atitaisyti tariamą konkrečių interesų pažeidimą arba užkirsti kelią jų tolesniam pažeidimui*, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad šiuo reikalavimu nedelsiant imtis priemonių suteikiama subjektyvi teisė į skubų sprendimą dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teismas ir neskaidriai atliktų viešojo pirkimo procedūrų atveju, prieš išnagrinėdamas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo siekiama užkirsti kelią tolesniems perkančiosios organizacijos pirkimams, privalo nustatyti viešojo pirkimo procedūros rūšį ir (numatomą) sutarties vertę bei tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose apskustų sprendimų, kuriuos galima skųsti atskirai, skaičių arba bent jau nustatyti tam tikros viešojo pirkimo procedūros pirkimo dalis, net jeigu tai ir neturi reikšmės sprendimui byloje priimti, tam, kad po to per kompetentingos teismo kolegijos pirmininkaujantį teisėją bet kuriuo atveju mokesčio išreikalavimo tikslais priimtų patikslinimo nurodymą ir tuo atveju, jeigu mokesčiai nesumokami, prieš atmesdamas arba ne vėliau nei atmesdamas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl nesumokėtų mokesčių per kolegiją,

kuriai priklauso nagrinėti prašymą dėl peržiūros, nurodytų pareiškėjai sumokėti žyminius mokesčius pripažindamas, kad kitas teises ji praranda?

4. Ar teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 326, p. 391) (toliau – Chartija) 47 straipsnyje, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinama taip, kad ja fiziniams asmenims suteikiamos teisės ir ji yra pažeidžiama, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teismas ir neskaidriai atliktų viešojo pirkimo procedūrų atveju, prieš išnagrinėdamas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo siekiama užkirsti kelią tolesniems perkančiosios organizacijos pirkimams, privalo nustatyti viešojo pirkimo procedūros rūšį ir (numatomą) sutarties vertę bei tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose apskųstų sprendimų, kuriuos galima skųsti atskirai, skaičių arba bent jau nustatyti tam tikros viešojo pirkimo procedūros pirkimo dalis, net jeigu tai ir neturi reikšmės sprendimui byloje priimti, tam, kad po to per kompetentingos teismo kolegijos pirmininkaujanti teisėją bet kuriuo atveju mokesčio išreikalavimo tikslais priimtų patikslinimo nurodymą ir tuo atveju, jeigu mokesčiai nesumokami, prieš atmesdamas arba ne vėliau nei atmesdamas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl nesumokėtų mokesčių per kolegiją, kuriai priklauso nagrinėti prašymą dėl peržiūros, nurodytų pareiškėjai sumokėti žyminius mokesčius pripažindamas, kad kitas teisės ji praranda?

5. Ar lygiavertiškumo principas, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad juo fiziniams asmenims suteikiamos teisės, kuriomis jie gali remtis ginčiuose su valstybe nare, ir kad jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi Austrijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos nesumokėjus fiksuotų mokesčių už prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kaip tai suprantama pagal galiojančios redakcijos Direktyvą 89/665/EEB, (dabar tik) administracinio teismo kolegija, kaip teisminė institucija, privalo nurodyti sumokėti fiksuotus mokesčius (su to nulemtomis sumažėjusiomis teisminės apsaugos galimybėmis asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti šiuos mokesčius), jeigu kitais atvejais ieškinio, prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir teisių gynimo priemonės mokesčiai civilinėse bylose nesumokėjimo atveju nurodomi sumokėti administraciniu sprendimu pagal *Gerichtliches Einbringungsgesetz* (Žyminių mokesčių surinkimo įstatymas), o teisių gynimo priemonės mokesčiai administracinėje teisėje už skundus administraciniam teismui arba *Verfassungsgerichtshof* arba kasacinio skundo mokesčiai už kasacinius skundus *Verwaltungsgerichtshof* nesumokėjimo atveju nurodomi sumokėti mokesčių institucijos sprendimu, kuriuos visada galima apskųsti administraciniam teismui, po to kasacine tvarka *Verwaltungsgerichtshof* arba skundu *Verfassungsgerichtshof*?

6. Ar Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/24/ES, 1 straipsnio 1 dalis, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinama taip, kad preliminariosios sutarties sudarymas su vieninteliu ekonominės veiklos vykdytoju pagal Direktyvos 2014/24/ES 33 straipsnio 3 dalį

yra sutarties sudarymas pagal Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/24/ES, 2a straipsnio 2 dalį?

6.1. Ar Direktyvos 2014/24/ES 33 straipsnio 3 dalies formuluotė „*tos sutarties pagrindu sudaromos sutartys*“ turi būti aiškinama taip, kad preliminarią sutartimi grindžiama sutartis yra tada, kai perkančioji organizacija, aiškiai remdamasi sudaryta preliminarią sutartimi, sudaro konkrečią sutartį? Ar minėtoji formuluotė „*tos sutarties pagrindu sudaromos sutartys*“ turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai bendra preliminariosios sutarties apimtis, kaip ji suprantama pagal Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-216/17 64 punktą, yra jau pasiekta, preliminarią sutartimi grindžiamos sutarties nėra?

7. Ar teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, įtvirtinta Chartijos 47 straipsnyje, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinama taip, kad ji pažeidžiama, jeigu taikomas teisės aktas, pagal kurį viešojo pirkimo sutarties sudarymo byloje nurodyta perkančioji organizacija sprendimo taikyti laikinąsias apsaugos priemones priėmimo procedūros metu privalo suteikti visą reikalingą informaciją ir pateikti visus reikalingus dokumentus – to nepadarius gali būti priimtas jai nepalankus sprendimas už akių –, kai dėl to kyla grėsmė, jog jos organų nariai arba darbuotojai, kurie privalo suteikti šią informaciją perkančiosios organizacijos vardu, suteikdami informaciją arba pateikdami dokumentus liudys prieš save ir užsitrauks baudžiamąją atsakomybę?

8. Ar 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (89/665/EEB) (OL L 395, 1989 12 30, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 246), iš dalies pakeistos Direktyva 2014/24/ES, 1 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas, *kad perkančiosios organizacijos priimti sprendimai būtų veiksmingai apvarstyti iš naujo*, papildomai atsižvelgiant į Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintą teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad šiomis normomis suteikiamos subjektyvios teisės ir kad jos yra pažeidžiamos, jeigu taikomi nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teisminės apsaugos siekiantis ir prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones teikiantis pareiškėjas įpareigojamas savo prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo nurodyti konkrečią viešojo pirkimo procedūrą ir konkretų perkančiosios organizacijos sprendimą taip pat tada, kai šis pareiškėjas viešojo pirkimo procedūros be išankstinio skelbimo apie pirkimą atveju paprastai nežino, kiek neskaidrių viešojo pirkimo procedūrų perkančioji organizacija yra įvykdžiusi ir kiek sprendimų neskaidriose viešojo pirkimo procedūrose jau priimta?

9. Ar teisingo bylos nagrinėjimo reikalavimas, įtvirtintas Chartijos 47 straipsnyje, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad jis suteikia subjektyvias teises ir yra pažeidžiamas, jeigu taikomi nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teisminės apsaugos siekiantis ir prašymą dėl peržiūros teikiantis pareiškėjas įpareigojamas savo prašyme dėl laikinųjų apsaugos [priemonių] taikymo nurodyti konkrečią viešojo pirkimo procedūrą ir

konkretų atskirai skųstiną ir skundžiamą perkančiosios organizacijos sprendimą taip pat tada, kai šis pareiškėjas viešojo pirkimo procedūros be išankstinio skelbimo apie pirkimą, kuri jo atžvilgiu nebuvo skaidri, atveju paprastai negali žinoti, kiek neskaidrių viešojo pirkimo procedūrų perkančioji organizacija yra įvykdžiusi ir kiek sprendimų neskaidriose viešojo pirkimo procedūrose jau priimta?

10. Ar teisingo bylos nagrinėjimo reikalavimas, įtvirtintas Chartijos 47 straipsnyje, atsižvelgiant į kitas Sąjungos teisės normas, turi būti aiškinamas taip, kad juo suteikiamos subjektyvios teisės ir kad jis yra pažeidžiamas, jeigu taikomi nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teisminės apsaugos siekiantis ir prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones teikiantis pareiškėjas įpareigojamas sumokėti fiksuotus tam tikro dydžio, kurio jis iš anksto negali numatyti, mokesčius, nes pareiškėjas viešojo pirkimo procedūros be išankstinio skelbimo apie pirkimą, kuri jo atžvilgiu nebuvo skaidri, atveju paprastai negali žinoti, ar ir bet kuriuo atveju kiek ir kokios numatomos sutarčių vertės neskaidrių viešojo pirkimo procedūrų perkančioji organizacija yra įvykdžiusi ir kiek sprendimų neskaidriose viešojo pirkimo procedūrose jau priimta?

Nurodomi Bendrijos teisės aktai

Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), konkrečiai 81 straipsnio 1 dalis

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Reglamentas Nr. 1215/2012), konkrečiai 1 straipsnio 1 dalis ir 35 straipsnis

Direktyva 89/665/EEB, iš dalies pakeista Direktyva 2014/23/ES, konkrečiai 1 straipsnio 1 dalis, 2 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2a straipsnio 2 dalis

2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB, konkrečiai 33 straipsnio 3 dalis

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, konkrečiai 47 straipsnis

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

Bundesvergabegesetz 2018 (2018 m. Federalinis įstatymas dėl viešojo pirkimo sutarčių sudarymo, toliau – *BVergG*), (*BGBl I* 2018/65), konkrečiai 2, 31, 46, 142 ir paskesni, 334, 336, 340 ir paskesni, 344, 350, 353, 354, 356, 382 straipsniai

Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz (Bendrasis viešojo administravimo įstatymas, toliau – *AVG*), konkrečiai 49 ir 51 straipsniai

BVwG-Pauschalgebührenverordnung Vergabe 2018 – BVwG-PauschGebV Vergabe 2018, BGBl II 2018/212 (Nutarimas dėl Federalinio įstatymo dėl viešojo pirkimo sutarčių sudarymo fiksuotų mokesčių 2018 m., toliau – *Pauschalgebührenverordnung*)

Nurodytas *BVergG* ir *Pauschalgebührenverordnung* nuostatas galima apibendrinti taip:

- Prieš sutarties skyrimą teikiami prašymai dėl peržiūrų, po kurių atskirai skųstini perkančiosios organizacijos sprendimai gali būti pripažinti negaliojančiais, taigi, panaikinti galiojančios redakcijos Direktyvos 89/665/EEB prasme, gali būti teikiami tik tuo atveju, jeigu sutartis viešojo pirkimo procedūroje dar nėra paskirta. Jeigu sutartis jau buvo paskirta, galima pareikšti tik ieškinį dėl pripažinimo.
- Prašymuose dėl peržiūrų prašyti pripažinti negaliojančiu galima tik atskirai skųstiną sprendimą; kas yra atitinkamas atskirai skųstinas sprendimas, priklauso nuo viešojo pirkimo procedūros rūšies, nustatytos *BVergG* 2 straipsnio 15 punkto a papunkčio sąraše.
- Skirti sutartis tiesiogiai, kaip tai numatyta *BVergG* 46 straipsnyje, pagal sumą nustatantį nutarimą šiuo metu leidžiama tik tuomet, jeigu suma neviršija 100 000 EUR.
- Taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kaip tai numatyta *BVergG* 350 ir paskesniuose straipsniuose (Sąjungos teisės lygmeniu – Direktyva 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnyje), leidžiama tik siekiant suteikti garantijų dėl peržiūros prašymų, pateiktų dėl atskirai skųstinių sprendimų, priimtų tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose. Po sutarties skyrimo taikyti *BVergG* 351 grindžiamas laikinąsias apsaugos priemones draudžiama.
- *BVergG* 344 straipsnio 1 dalyje ir 350 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad pareiškėjas privalo įvardyti viešojo pirkimo procedūrą ir su ja susijusius skundžiamus perkančiosios organizacijos sprendimus; šiuos sprendimus pagal *BVergG* 2 straipsnio 15 punkto sąrašą turi būti galima skųsti atskirai.
- Kaip matyti iš *BVergG* 344 straipsnio 1 ir 2 dalių bei iš 350 straipsnio 2 dalies, prašymas dėl peržiūros ir susijęs siekiant garantijų pateikiamas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones iš principo turi būti pateikiami dėl vieno perkančiosios organizacijos sprendimo.
- Už prašymus peržiūrėti tiesioginį sutarties skyrimą už vieną tiesioginio sutarties skyrimo procedūrą ir už vieną atskirai skųstiną sprendimą mokami 324 EUR dydžio fiksuoti mokesčiai. Už papildomai paduotą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones taikomas papildomas 50 % šio mokesčio siekiantis mokestis, taigi 486 EUR (už vieną tiesioginio sutarties skyrimo procedūrą).

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2020 m. rudenį atsakovės derybų be išankstinio skelbimo apie pirkimą būdu sudarė (ne mažiau nei) 15 preliminariųjų sutarčių dėl COVID-19 antigenų testų tiekimo. Šios preliminariosios sutartys buvo sudarytos su atitinkamu vienu ekonominės veiklos vykdytoju (Direktivos 2014/24/ES 33 straipsnio 3 dalis).
- 2 2020 m. gruodžio 1 d. pareiškėja prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui pateikė procesinį dokumentą, kuriame kaltino atsakoves neskaidriai sudarius 21 preliminariąją sutartį dėl COVID-19 antigenų testų pirkimo, kurių kiekvienos vertė siekė 3 mln. EUR. Pareiškėjos teigimu, tai ir atskiri pasiūlymai sudaryti šias preliminarias sutartis pažeidė viešųjų pirkimų teisę ir padarė jai neigiamą poveikį.
- 3 Ji paprašė *BVwG* pradėti peržiūros procedūrą ir įvertinti, ar pasirinkta viešojo pirkimo procedūra ar procedūros, kvietimai teikti pasiūlymus derybose be išankstinio skelbimo apie pirkimą ir tolesni planuojami pasiūlymai sudaryti sutartis arba skelbimai apie konkursą *Bundesbeschaffung GmbH* (toliau – *BBG*) preliminariųjų sutarčių pagrindu yra teisėti, taip pat pripažinti įvairius atsakovių sprendimus negaliojančiais.
- 4 2020 m. gruodžio 1 d. pareiškėja papildomai pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriame prašė *BVwG* uždrausti atsakovėms tęsti viešojo pirkimo procedūrą ar procedūras, tiesiogiai skirti tiekimo sutartis, teikti pasiūlymus sudaryti sutartis arba skelbti apie konkursą *BBG* preliminariųjų sutarčių dėl antigenų testų tiekimo pagrindu ir vykdyti derybas be išankstinio skelbimo apie pirkimą dėl antigenų testų tiekimo tol, kol vyksta peržiūros procedūra.
- 5 Dar 2020 m. gruodžio 1 d. *BVwG* priėmė patikslinimo nurodymą, nes iš procesinių dokumentų nebuvo aišku, kokius konkrečiai atskirai skųstinus ir kokiose viešojo pirkimo procedūrose priimtus sprendimus pareiškėja prašė pripažinti negaliojančiais ir dėl kurių tam tikrų viešojo pirkimo procedūrų ji siekė, kad būtų taikomos tam tikros laikinosios apsaugos priemonės.
- 6 2020 m. gruodžio 7 d. procesiniame dokumente pareiškėja pranešė ginčijanti tik vieną atskirai skųstiną atsakovių sprendimą, susijusį su viena viešojo pirkimo procedūra, t. y. sprendimą pasirinkti viešojo pirkimo procedūrą perkant papildomus „SARS-Cov-2 (COVID-19) antigenų testų rinkinius“ masiniam testavimui Austrijoje.
- 7 2020 m. gruodžio 9 d. procesiniame dokumente ji paaiškino, kad jos prašymas dėl peržiūros susijęs ne su *BBG* sudarytomis preliminariosiomis sutartimis, o su draudžiamu Austrijos Respublikos pasiūlymu sudaryti sutartis, nes *BBG* sudarytų preliminariųjų sutarčių vertė negali viršyti 3 mln. EUR. Todėl pasiūlymas sudaryti šią sumą viršijančias sutartis yra viešųjų pirkimų teisės aktus pažeidžiantis tiesioginis sutarčių skyrimas. Ji nurodė tris įmones, kurių atitinkamus pirkimo

sprendimus arba tolesnį pasiūlymą sudaryti preliminarią sutartimi grindžiamą sutartį ji ginčijo.

- 8 *BVwG* gavo pareiškėjos pastabas dėl mokėtinų fiksuotų mokesčių. Pareiškėja paaiškino apskundusi ne tai, kad *BBG* sudarė 21 preliminarią sutartį, o tai, kad sutartis dėl tolesnių SARS-Cov-2 (COVID-19) antigenų testų rinkinių (numatomai dviejų) milijonų užsakymo Austrijos Respublika skyrė tiesiogiai. Jos teigimu, mokėtinas mokestis jokia būdu negali būti skaičiuojamas remiantis bendra 21 preliminariosios sutarties verte. Remtis reikia tik įvykdytų arba planuojamų užsakymų verte.
- 9 Pareiškėja paprašė prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo detaliam nustatyti visas viešojo pirkimo procedūras ir skundžiamus perkančiosios organizacijos sprendimus, nors pagal *BVergG* pareiga nurodyti viešojo pirkimo procedūras ar procedūrų ir atitinkamų skundžiamų perkančiosios organizacijos pavadinimus tenka pareiškėjai.
- 10 Pareiškėja 2021 m. sausio 5 d. procesiniame dokumente paaiškino, kad dabar – nors iš 2020 m. gruodžio 1 d. procesinio dokumento, kuriuo remiantis buvo iškelta byla, to nebuvo matyti – ji ginčija išimtinai pasiūlymus sudaryti sutartis preliminariųjų sutarčių pagrindu su įmonėmis S ir I nuo 2020 m. lapkričio 20 d. Ji rėmėsi tuo, kad buvo viršyta pagal preliminariąsias sutartis su S ir I leidžiama suma. Ji kelis kartus pažymėjo, kad šiuo atžvilgiu ginčija numatomą atitinkamos preliminariosios sutarties vertę viršijančius pasiūlymus sudaryti sutartis, kurie vertintini kaip „tiesioginis sutarčių skyrimas“ (kaip tai suprantama pagal nacionaliniame *BVergG* vartojamas sąvokas). *BVwG* dar turės išsiaiškinti, ar pareiškėja galbūt turėjo galvoje derybas be išankstinio skelbimo apie pirkimą nacionalinės jurisprudencijos prasme.
- 11 Dėl draudimo duoti parodymus prieš save faktines aplinkybes reikėtų sukonkretinti: pagal viename laikraštyje pasirodžiusį straipsnį neva buvo parašytas pareiškimas dėl federalinės vyriausybės narių veiksmų (*Strafprozessordnung* (Baudžiamojo proceso kodeksas) 80 straipsnio prasme). Kompetentingas prokuroras patvirtino gavęs pareiškimą, taigi, gali būti, kad ateityje bus imtasi baudžiamojo tyrimo veiksmų.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 12 Pareiškėja teigia, kad pirkimai buvo neskaidrūs, nes nežinoma, ar *BBG*, sudarydama atitinkamą sutartį, vykdė pavienes atskiras derybas be išankstinio skelbimo apie pirkimą su atitinkama viena įmone, ar vieną procedūrą su visomis įmonėmis. Todėl pareiškėja teigia, kad įvardydama viešojo pirkimo procedūras yra priversta atsižvelgti ir į galimas derybas be išankstinio skelbimo apie pirkimą, taigi, ir į galimus skelbimus apie konkursą esamų preliminariųjų sutarčių pagrindu. Kaip išsamiai paaiškinta prašyme dėl peržiūros, pareiškėjos skundžiamas sprendimas faktiškai yra vienintelis konkretus atsakovių sprendimas, t. y. sprendimas sudaryti sutartis dėl kelių milijonų SARS-Cov-2 (COVID-19)

antigenų testų rinkinių be jokių formalumų (be jokio viešųjų pirkimų teisės pagrindo).

- 13 Dėl didelio viešųjų pirkimų teisės aktuose įtvirtinto skaidrumo reikalavimo pažeidimo pareiškėja teigia neturinti nei skelbimo, nei viešojo pirkimo procedūros dokumentų. Veikiau tai yra tam tikra tiesioginio kelių milijonų vertės sutarčių skyrimo forma, kuri neturėtų būti slepiama arba kurios neturėtų būti įmanoma paslėpti dangstantis formaliais veiksniais.
- 14 Veiksmingos teisinės gynybos požiūriu nebūtina žinoti, kaip konkrečiai vadinasi viešojo pirkimo procedūra. Vykdamas pirkimą už kelis milijonus be skelbimo, nesant kitos pareiškėjai pasiekiamos patikimos informacijos (pavyzdžiui, konkurso dokumentų) ir remiantis vien tik iš žiniasklaidos žinomais duomenimis, pareiga nurodyti konkretų viešojo pirkimo procedūros pavadinimą niekaip negali tekti pareiškėjai. Nagrinėjamu atveju – ypač atsižvelgiant į didelį skaidrumo reikalavimo pažeidimą – tai reikštų, kad veiksminga teisinė gynyba praktiškai yra neįmanoma.
- 15 Jeigu 2018 m. *BVergG* būtų aiškinamas taip, kad pareiškėja privalo įvardyti viešojo pirkimo procedūrą ar procedūras ir nurodyti jų konkretų skaičių bei įvardyti atskirai skųstinus atsakovo sprendimus, be jokios galimybės tai sužinoti dėl neskaidrių atsakovo veiksmų, tai prieštarautų Teisingumo Teismo suformuotoje jurisprudencijoje suformuluotiems reikalavimams, kurie keliami veiksmingai teisinei apsaugai.
- 16 Atsakovės teigia, kad pareiškėja neturi teisės pateikti prašymų, ir prašo atmesti prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones.
- 17 Kadangi 2018 m. *BVergG* 344 straipsnyje aiškiai nustatyta, kad remiantis 2018 m. *BVergG* 342 straipsnio 1 dalimi teikiamame prašyme bet kuriuo atveju turi būti įvardyta atitinkama viešojo pirkimo procedūra bei skundžiamas atskirai skųstinas sprendimas, pareiškėja privalo pati dar prašyme tiksliai nurodyti skundžiamą sprendimą; pagal *Verwaltungsgerichtshof* jurisprudenciją *BVwG* bet kuriuo atveju neprivalo tirti faktinių aplinkybių.
- 18 Atsakovių nuomone, pareiškėjos prašymai yra nepagrįsti ir jų tikslas nėra konkurso dalyvio subjektyvios teisės įgyvendinimas. Todėl jie nepriimtini.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 19 Nagrinėjamu atveju *BVwG* susidūrė su situacija, kai pareiškėja skirtingai įvardijo skundžiamus dalykus ir prašomas taikyti apsaugos priemones.
- 20 Austrijoje mokami fiksuoti mokesčiai priklausomai nuo skundžiamų sprendimų, priimtų tam tikroje viešojo pirkimo procedūroje, skaičiaus ir priklausomai nuo viešojo pirkimo procedūros, kurią prašoma peržiūrėti ir kurioje prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

- 21 Dėl šių mokesčių taisyklių Austrijoje laikomasi požiūrio, kad pagal *Verfassungsgerichtshof* jurisprudenciją tol, kol fiksuoti mokesčiai nebus sumokėti arba kol nebus nurodyta juos sumokėti nutartimi, *BVwG* neturi teisės nei prašymo dėl peržiūros, nei prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones nei patenkinti, nei atmesti, nei nutraukti bylos nagrinėjimą po to, kai atitinkamas teisminės apsaugos prašymas atsiimamas, nes mokėtinų fiksuotų mokesčių neleidžiama nurodyti sumokėti po to, kai teisminės apsaugos prašymas buvo išnagrinėtas arba išnyko būtinybė jį nagrinėti. Taigi sprendimas byloje gali būti priimtas tik po to, kai bus sumokėti pakankamo dydžio mokesčiai.
- 22 Jeigu sumokėti mokesčių nenurodoma, teismo organų nariai gali būti laikomi dėl savo kaltės padarę valstybės išdui turtinę žalą.
- 23 Daugiau tokių nuostatų, reglamentuojančių su proceso trukme, senaties terminais ir teisės praradimu susijusias teisminės apsaugos mokesčių taisykles, Austrijos federalinės teisės sistemoje nėra. Paprastai nurodyti sumokėti mokesčius galima per gerokai ilgesnį terminą (pavyzdžiui, civilinėse bylose per 5 metus arba kasacinių skundų *Verwaltungsgerichtshof* atveju per 3 metus).
- 24 Tai reiškia, kad visų pirma neskaidrių pirkimų atveju, kaip antai nagrinėjamoje byloje, prieš nurodant sumokėti mokesčius būtina atlikti labai didelį faktinių aplinkybių tyrimą, kuris, gali būti, yra visiškai nereikalingas nagrinėjant pačius teisminės apsaugos prašymus.
- 25 Neskaidrių pirkimų atveju pareiškėja, pateikdama teisminės apsaugos prašymą (kuris sukelia prievolę sumokėti mokesčius), gali net nežinoti, kiek fiksuotų žyminių mokesčių ji galiausiai privalo sumokėti, nes jie priklauso nuo to, kiek sutarčių iš tiesų buvo skirta tiesiogiai arba kiek įvyko derybų be išankstinio skelbimo apie pirkimą ir kiek atskirai skųstinių sprendimų buvo priimta.
- 26 Be to, pagal žyminius mokesčius reglamentuojančias teisės nuostatas *BVwG* privalo išsiaiškinti, ar tai, kad pareiškėja vieną ar kelis kartus pakeitė teisminės apsaugos prašymus, reiškia, kad prašymus ji atsiėmė; tai galėtų lemti fiksuotų mokesčių sumažinimą *ex post* 25 % už kiekvieną teisminės apsaugos prašymą, kuriam mokesčiai taikomi. Taip pat gali reikėti išsiaiškinti, ar buvo pateikti nauji papildomi teisminės apsaugos prašymai.
- 27 Pagal *Verwaltungsgerichtshof* jurisprudenciją šiuo atžvilgiu (pirmiausia) svarbu ne, pavyzdžiui, tai, kaip pareiškėja įvardina viešojo pirkimo procedūrą, o tai, koks buvo prašymo turinys, nes pagal tai nustatomos proceso išlaidos ir galima nauda.
- 28 Skundžiant tiekimo sutartis (pavyzdžiui, dėl antigenų testų), kurių numatoma vertė yra 3 mln., skaičiuojant vieną preliminariąją sutartį ir tris skundžiamus sprendimus, įskaitant prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones, centrinių perkančiųjų organizacijų, kaip antai Austrijos Respublika, ir 21, kaip teigiama, preliminariosios sutarties atveju susidarytų 1 061 424 EUR dydžio fiksuoti mokesčiai.

- 29 Pareiškėja iki šiol sumokėjo 486 EUR fiksuotų mokesčių.
- 30 Kai pirkimai yra neskaidrūs, o argumentai byloje pateikiami su advokato rekomenduojamu atsargumu, pavyzdžiui, remiantis 21 viešojo pirkimo procedūra ir trimis skundžiamais atskirai skūstiniais sprendimais, bei sutarties verte, kuri daugiau nei 20 kartų viršija viršutinę tiekimo sutarčių ribą, tokia šalis, kaip antai pareiškėja, galiausiai tik iš patikslinimo nurodymo dėl mokesčių netikėtai sužinos, kad privalo sumokėti milijoną siekiančius fiksuotus mokesčius.
- 31 Pagal aukščiausios instancijos *Verfassungsgerichtshof* jurisprudenciją byloje Nr. V 64/2019 *BVwG*, prieš galutinai išnagrinėdamas pavyzdyje nurodytus prašymus dėl peržiūros ir prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones, šiuo metu privalo priimti patikslinimo nurodymą dėl nesumokėtų mokesčių ir, jeigu papildomai nustatyti fiksuoti mokesčiai nebus sumokėti, nurodyti juos sumokėti vykdomojo rašto gavimo tikslais.
- 32 Paaiškinama, kad pagal nacionalinio įstatymo formuluotes pareiga sumokėti mokesčius neišnyksta net ir po to, kai prašymai dėl peržiūros ir prašymai taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl nesumokėtų mokesčių privalo būti atmesti.
- 33 Panaikinti Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, prasme ir pripažinti negaliojančiais *BVergG* terminų prasme pagal šį įstatymą gali būti tik atskirai skūstiniai sprendimai, priimti tam tikroje viešojo pirkimo procedūroje.
- 34 Taigi nagrinėjamu atveju tai gali būti arba *sprendimas skirti sutartis tiesiogiai* tiesioginio sutarties skyrimo procedūros pagal *BVergG* atveju, arba derybų be išankstinio skelbimo apie pirkimą siekiant sudaryti preliminariąją sutartį su vienu ekonominės veiklos vykdytoju (verslininku) atveju 2 straipsnio 15 punkto a papunktyje nurodyti susiję perkančiosios organizacijos sprendimai.
- 35 Atitinkamai pareiškėja savo prašyme dėl peržiūros ir susijusiame sprendime taikyti laikinąsias apsaugos priemones privalo nurodyti viešojo pirkimo procedūrą ir atskirai skūstiną sprendimą. Jeigu „ginčijamos“ kelios viešojo pirkimo procedūros, turi būti aišku, kurios viešojo pirkimo procedūros koks atskirai skūstinas sprendimas yra skundžiamas.
- 36 Jeigu preliminarioji sutartis derybų be išankstinio skelbimo apie pirkimą būdu sudaroma su vienu ekonominės veiklos vykdytoju (verslininku), paskutinis sprendimas, kurį gali apskūsti pasirinktojo verslininko konkurentai, yra sprendimas, su kuriuo verslininku bus sudaryta preliminarioji sutartis.
- 37 Po to pagal Direktyvą 89/665/EEB, iš dalies pakeistą Direktyva 2014/23/ES teisminės apsaugos siekiančiam asmeniui neskaidraus sutarties skyrimo atveju belieka viešųjų pirkimų teisėje numatyta galimybė pateikti prašymą dėl pripažinimo.

- 38 Jeigu, surinkus įrodymus, paaiškėtų, kad tai buvo tiesioginis sutarčių skyrimas pagal *BVergG* 31 straipsnio 11 dalį, prašymą dėl peržiūros galima pateikti tik dėl sprendimo taikyti tiesioginio sutarčių skyrimo procedūrą.
- 39 Dėl peržiūros prašymų *BVwG* pirmiausia kyla klausimas, ar taikant tokias pareigas įvardyti viešojo pirkimo procedūras prašymuose dėl peržiūrų ir prašymuose taikyti laikinąsias apsaugos priemones tuo atveju, kai viešojo pirkimo procedūra pareiškėjo atžvilgiu buvo neskaidri, teisminė apsauga yra lygiavertė, veiksminga ir teisinga.
- 40 Jeigu paaiškėtų, kad tokios pareigos įvardyti viešojo pirkimo procedūras yra nesuderinamos su Sąjungos teise, taigi, yra negaliojančios arba negali būti taikomos, šiuo atžvilgiu galėtų galioti *BVwG* kompetencija *ex officio* atlikti tyrimą ir pripažinti negaliojančiais tiesioginius perkančiosios organizacijos sprendimus, priimtus tam tikrose viešojo pirkimo procedūrose, kurie prieš sutarties skyrimą galėtų būti panaikinti. Bet jeigu paaiškėtų, kad minėtosios pareigos įvardyti viešojo pirkimo procedūras yra suderinamos su Sąjungos teise, *BVwG* po patikslinimo procedūros turėtų prašymus, jei reikia, atmesti remdamasis tuo, kad nebuvo nurodytas atitinkamas pavadinimas.

Dėl lygiavertiškumo principo ir veiksmingumo principo

- 41 Šiame prašyme laikomasi nuomonės, kad materialinė viešųjų pirkimų teisė yra visuma teisės normų, kurios visų pirma reglamentuoja ikisutartines perkančiosios organizacijos, kuriai viešųjų pirkimų teisės aktai yra privalomi, ir suinteresuotų verslininkų pareigas, ir, kaip sutarčių sudarymą reglamentuojanti teisė, yra speciali civilinės teisės sritis, patenkanti į Reglamento Nr. 1215/2012 taikymo sritį.
- 42 Reglamento Nr. 1215/2012 25 straipsnyje numatyta galimybė susitarti dėl teismų jurisdikcijos. Austrijos *Verwaltungsgerichtshof* viešųjų pirkimų teisės srityje yra uždraudęs susitarimus dėl jurisdikcijos pagal nacionalinę proceso teisę. Iš to būtų galima daryti išvadą, kad Austrijoje *BVergG* reglamentuota viešųjų pirkimų teisė nėra civilinė teisė.
- 43 Ar materialinė viešųjų pirkimų teisė yra civilinė teisė (pirmasis prejudicinis klausimas), yra įžanginis klausimas prieš pereinant prie prejudicinių klausimų dėl lygiavertiškumo principo.
- 44 Bet kuriuo atveju Vokietijos *Bundesverwaltungsgericht*, lyginant tarptautiniu lygmeniu, remiasi tuo, kad viešųjų pirkimų teisė priskirtina civilinei teisei (*BVerwG* 2007 5 2, *BVerwG* 6 B 10.07 ir jame pateiktos nuorodos).
- 45 Kadangi laikinųjų apsaugos priemonių būdu, kaip tai numatyta galiojančios redakcijos Direktyvoje 89/665/EEB ir nacionaliniame *BVergG*, galimybės sudaryti sutartį tam tikru laiku gali būti labai apribotos, šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą laikomasi nuomonės, kad ir sprendimo taikyti laikinąsias

apsaugos priemonės priėmimo procedūra pagal Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnio 1 dalies a punktą yra procesas dėl civilinių reikalavimų, kaip jis suprantamas pagal 2009 m. spalio 15 d. EŽTT Sprendimą *Micallef prieš Maltą*, 15BSW 17056/06.

- 46 Pagal Sąjungos teisėje įtvirtintą lygiavertiškumo reikalavimą Sąjungos teisės aktuose nustatytų teisių įgyvendinimas negali būti nepagrįstai sunkesnis nei iš nacionalinės teisės sistemos kylančių teisių įgyvendinimas.
- 47 Taigi, remiantis lygiavertiškumo principu, pagal Sąjungos teisę draudžiama taikyti mažiau palankias procedūrines sąlygas ginant iš Sąjungos teisės kylančias teises palyginti su procedūrinėmis taisyklėmis, kurios taikomos, kai yra ginamos nacionalinės teisės aktuose įtvirtintos teisės.
- 48 Civilinėse bylose, kurios pirmojoje instancijoje pradedamos pareiškiant ieškinį apylinkės arba apygardos teismui, priklausomai nuo ieškinio sumos, kurią ieškovas, kurį galima palyginti su viešųjų pirkimų teisės srities pareiškėju, paprastai žino iš anksto, mokami žyminiai fiksuoti mokesčiai. Taigi, ieškovas žino, kokių mokesčių tikėtis.
- 49 Pagal *BVergG* už remiantis 340 straipsnio 1 dalies 4 punktu teikiamą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones reikia sumokėti fiksuotus mokesčius, kurių dydis siekia 50 % mokesčių už prašymą dėl peržiūros, net jei prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones pateikiamas kartu su prašymais dėl peržiūros, o Austrijos civilinių bylų teismuose už tokius su ieškiniu susietus prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones atskiro fiksuoto mokesčio mokėti nereikia, jeigu ieškiniui taikomas žyminis mokestis.
- 50 Vis dėlto svarbiausia šiuo atžvilgiu yra tai, kad fiksuotų žyminių mokesčių pagal *Gerichtsgührengesetz* atveju, kai pareiškiami ieškiniai ir pateikiami prašymai taikyti laikinąsias apsaugos priemones, sumokėti mokesčiai nėra sprendimo priėmimo byloje sąlyga ir kad valstybė teisės reikalauti žyminių mokesčių dėl to nepraranda.
- 51 Kitaip nei fiksuotų mokesčių pagal *BVergG* atveju, žyminiai fiksuoti mokesčiai nesumokėjimo atveju nurodomi sumokėti administraciniu sprendimu, ir jokios įtakos ieškinio ar prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones išsprendimui tai neturi.
- 52 Administracinį sprendimą, kuriuo nurodoma sumokėti žyminius mokesčius, galima apskųsti skundu *BVwG*, kuris turi visą faktinių aplinkybių konstatavimo ir teisinio vertinimo kompetenciją. Atitinkamus *BVwG* sprendimus, priimtus dėl žyminių mokesčių, galima kasacine tvarka apskųsti *Verwaltungsgerichtshof* arba pateikti dėl jų skundą *Verfassungsgerichtshof*.
- 53 Atrodo, kad prašymus dėl peržiūros ir prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones teikiantiems pareiškėjams, siekiantiems Sąjungos teisėje numatytos teisminės apsaugos pagal Direktyvą 89/665/EEB, iš dalies pakeistą

Direktyva 2014/23/ES, *BVwG* yra nustatytos daug blogesnės sąlygos palyginti su nacionalinėmis teisminės apsaugos procedūromis.

- 54 Kitaip nei civilinėje byloje, už *BVwG* teikiamą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuris paprastai teikiamas kartu su prašymu dėl peržiūros, bet kuriuo atveju visada privaloma mokėti papildomus fiksuotus mokesčius.
- 55 Prašymas dėl peržiūros ir prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones pagal *BVergG* yra atmetami, jeigu pareiškėjas po patikslinimo nurodymo nesumoka teismo nustatyto dydžio fiksuotų mokesčių; pareiškėjas netenka teisės į savo teisminės apsaugos prašymo turinio išnagrinėjimą vien todėl, kad nesumokėjo mokesčių. Be to, prašymą dėl peržiūros ir prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones pagal *BVergG* draudžiama atmesti dėl kitų priežasčių nei nesumokėti mokesčiai nepriėmus nurodymo sumokėti mokesčius, nors sprendimą atitinkamoje stadijoje ir galima priimti. Be kita ko, perkančiosios organizacijos, susidūrusios su atidedamąjį poveikį turinčiais prašymais taikyti laikinąsias apsaugos priemones, galiausiai nukenčia dėl to, kad teismas pirmiausia turi išspręsti mokesčių klausimą (nes teisėjui gresia atsakomybė už nepriimtą nurodymą sumokėti fiksuotus mokesčius), ir tik paskui gali imtis prašymų taikyti laikinąsias apsaugos priemones.
- 56 Jeigu nurodymą sumokėti fiksuotus mokesčius pagal *BVergG* priima *BVwG*, kaip teisminė institucija, pareiškėjas, kitaip nei įprastu atveju, neturi teisės apskusti šio nurodymo administraciniam teismui, kuris turėtų visą faktinių aplinkybių konstatavimo ir teisinio vertinimo kompetenciją; jam belieka tik galimybė arba pareikšti kasacinį skundą *Verwaltungsgerichtshof*, kuris turi tik labai ribotą kompetenciją nagrinėti įrodymų vertinimo klausimus, arba skundą *Verfassungsgerichtshof*, kuriam skundai iš principo gali būti reiškiami tik dėl neteisėtų, bendrai abstrakčių normų taikymo arba dėl Konstitucijai prieštaraujančių teisės aktų taikymo konkrečiu atveju.
- 57 Be šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą reiškiamos nuomonės, kad žyminių mokesčių už civilinius ieškinius ir su jais susijusius prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones sistema ir žyminių mokesčių už prašymus dėl peržiūros, prašymus dėl pripažinimo ir prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones sistema turi apimti vienodai palankias sąlygas, kaip jos suprantamos pagal Sąjungos teisėje įtvirtintą lygiavertiškumo principą, tolesnio teisės palyginimo tikslu siekiama aprašyti ir mokesčių sistemą, taikomą skundų administraciniams teismams dėl administracinių aktų, kasacinių skundų *Verwaltungsgerichtshof* ir skundų *Verfassungsgerichtshof* dėl administracinių teismų sprendimų atveju.
- 58 Šiuo atveju irgi taikomi žyminiai mokesčiai. Jeigu skundų administraciniams teismams dėl administracinių aktų, skundų *Verfassungsgerichtshof* dėl administracinių teismų sprendimų ar kasacinių skundų *Verwaltungsgerichtshof* atveju pateikiami prašymai pripažinti (arba nepripažinti) atidedamąjį poveikį, kuriais funkcinio požiūriu siekiama to paties kaip ir prašymais taikyti laikinąsias

apsaugos priemonės, *Verwaltungsgerichtshof* iki šiol visada laikėsi pozicijos, kad tokie prašymai, pateikiami kartu su skundu arba kasaciniu skundu, yra papildomi prašymai, ir papildomas fiksuotas mokestis jiems netaikomas.

- 59 Pagal jokias pirmiau minėtas administracinės teisės srities taisykles žyminių mokesčių sumokėjimas nėra atitinkamos teisių gynimo priemonės priimtimumo nagrinėjimui iš esmės sąlyga.
- 60 Jeigu šie trys pirmiau minėti teisių gynimo priemonės mokesčiai nesumokami, kompetentinga mokesčių inspekcija nurodo juos sumokėti administraciniu aktu. Asmuo, kuriam tenka prievolė šiuos mokesčius sumokėti, turi teisę šį aktą apskųsti *Bundesfinanzgericht* (Federalinis finansų teismas), kuris turi visą faktinių aplinkybių konstatavimo ir teisinio vertinimo kompetenciją. *Bundesfinanzgericht* sprendimus leidžiama kasacine tvarka apskųsti *Verwaltungsgerichtshof* arba skundu *Verfassungsgerichtshof*.
- 61 Pagal Sąjungos teisėje įtvirtintą veiksmingumo principą nacionalinės taisyklėse neturi būti nustatytos tokios sąlygos, dėl kurių taptų praktiškai neįmanoma arba pernelyg sudėtinga pasinaudoti Sąjungos teisės aktais viešųjų pirkimų srityje suteiktomis teisėmis. Šis reikalavimas, kad turi būti galima veiksmingai naudotis suteiktomis teisėmis, minimas ir Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 1 straipsnyje bei Chartijos 47 straipsnyje.
- 62 Direktyva 89/665/EEB, iš dalies pakeista Direktyva 2014/23/ES, siekiama užtikrinti veiksmingas ir neatidėliotinas teisių gynimo priemones, kurios gali reikšti, kad perkančiosios organizacijos sprendimai bus panaikinti. Šia direktyva grindžiamomis laikinosiomis apsaugos priemonėmis siekiama kiek įmanoma skubiau sudaryti sąlygas sprendimų peržiūrai ir pripažinimui negaliojančiais.
- 63 Pagal šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalį preliminariosios sutartys irgi laikomos sutartimis, kaip jos suprantamos pagal šią direktyvą.
- 64 Iš besąlyginių ir pakankamai tikslų šios direktyvos nuostatų tam tikrais atvejais išplaukia fizinių asmenų teisės (žr., pavyzdžiui, Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-391/15).
- 65 Šiuo atžvilgiu *BVwG* laikosi nuomonės, kad Sąjungos teisės lygmeniu egzistuoja subjektyvi teisė į tai, kad prašymai dėl peržiūros ir prašymai taikyti laikinąsias apsaugos priemones būtų išnagrinėti kiek įmanoma skubiau ir nepriklausomai nuo klausimų, susijusių su fiksuotais žyminiais mokesčiais.
- 66 Dėl konkrečiai viešųjų pirkimų teisinės apsaugos tikslais sukurtos nacionalinės mokesčių sistemos *BVwG* kyla klausimas, ar gali būti suderinama su Sąjungos teise, veiksminga, teisinga ir lygiavertiška greito proceso prasme tai, kad neskaidrių viešojo pirkimo procedūrų atveju prašymo pateikimo momentu atsiranda prievolė sumokėti žyminius mokesčius, kurių dydžio prašymo pateikimo momentu kartais neįmanoma žinoti.

67 Kitaip tariant, kyla klausimas, ar lygiavertiška, veiksminga ir teisinga greito peržiūros ir laikinųjų apsaugos priemonių proceso prasme yra tai, kad *BVwG* net ir toje stadijoje, kai gali priimti sprendimą dėl peržiūros ir laikinųjų apsaugos priemonių prašymo, kitu lygmeniu vis vien privalo pirmiausia išsiaiškinti, kiek ir kada priimtų perkančiosios organizacijos sprendimų ir keliose viešojo pirkimo procedūrose pareiškėja bylos iškelimo momentu pagal objektyviai deklaruotą šalies valių apskundė prašymu dėl peržiūros ir susijusiu prašymu taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir kiek peržiūros reikalavimų ir susijusių prašymų taikyti laikinąsias apsaugos priemones pareiškėja vėliau, nagrinėjamu atveju, pavyzdžiui, po 2021 m. sausio 5 d., neatsiėmė.

Dėl atskirų prejudicinių klausimų

68 *BVwG* požiūriu, pirmiausia reikia išsiaiškinti Sąjungos teisės aktų padėtį, tiesioginį Sąjungos teisės taikytinumą ir ją pažeidžiančių nacionalinės teisės aktų netaikytinumą, ir tik po to, remiantis išsiaiškinta teisine padėtimi, galima imtis daugiau ar mažiau išsamaus faktinio tyrimo dėl konkrečiu atveju taikytinų teisės aktų.

69 **Dėl pirmojo klausimo:** Jeigu materialinė viešųjų pirkimų teisė yra tam tikra civilinės teisės sritis, atrodo, kad pagal Sąjungos teisėje įtvirtintą lygiavertiškumo principą draudžiama sudaryti pareiškėjai mažiau palankias sąlygas įgyvendinti savo teises viešųjų pirkimų srityje palyginti su kitomis nacionalinės civilinės teisės sritimis.

70 Siūloma atsakyti į šiuos klausimus taip, kad materialinė viešųjų pirkimų teisė, kaip sudaryti sutartį ketinančių šalių ikisutartines teises ir pareigas reglamentuojančių normų visuma, yra tokia pat civilinės teisės sritis kaip ir kitos sutarčių sudarymą reglamentuojančios normos ir kad laikinosios apsaugos priemonės pagal Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 2 straipsnio 1 dalies a punktą yra procedūra dėl civilinės teisės ar bent jau procedūra, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1215/2012 35 straipsnį.

71 **Dėl antrojo klausimo:** Šiuo klausimu teiraujama, ar Sąjungos teisėje įtvirtintas lygiavertiškumo principas ir kitos Sąjungos teisės normos reiškia, kad pirmiau aprašyta nacionalinė žyminių mokesčių sistema negali būti taikoma.

72 Jeigu Teisingumo Teismas į šį klausimą atsakytų taip, kad Sąjungos teisė reiškia, jog turi būti leidžiama prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones bei kitas individualių teisių gynimo priemones Austrijoje išnagrinėti nesiejant jų su fiksuotų mokesčių klausimu ir jų sumokėjimo klausimu, *BVwG* galėtų mokesčių nustatymo tikslais būtinus atlikti tyrimo veiksmus laikyti antriniais ir, vadovaudamasis proceso ekonomijos principu, prašymą ar prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones, atsižvelgdamas į tyrimo rezultatus, tikėtina, išnagrinėti labai greitai, prieš tai neatlikdamas didelio tyrimo dėl viešojo pirkimo procedūrų skaičiaus.

- 73 **Dėl antrojo klausimo pirmos dalies:** Visų pirma atsižvelgiant į Sąjungos teisėje įtvirtintą lygiavertiškumo principą, klausiama, ar pagal Sąjungos teisę leidžiama prašymui dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikyti atskirą fiksuotą mokestį, jeigu jis pateikiamas kartu su prašymu dėl peržiūros, nors kitose civilinės teisės srityse už kartu su ieškiniu pateikiamus prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones papildomo mokesčio greta ieškinio mokesčio nereikalaujama, o ir administracinės teisės srityje kartu su teisių gynimo priemone pateikiamiems prašymams pripažinti atidedamąjį poveikį papildomas mokestis netaikomas.
- 74 Kitaip tariant, jeigu Teisingumo Teismas nustatytų, kad prašymą dėl peržiūros pateikiantis asmuo dėl diskriminavimo viešųjų pirkimų teisės srityje palyginti su kitomis teisių gynimo priemonėmis Austrijoje besinaudojančiais asmenimis neprivalo mokėti jokių papildomų mokesčių už kartu su prašymu dėl peržiūros pateiktus prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones, pareiškėjos reikalavimą taikyti laikinąsias apsaugos priemones būtų galima išnagrinėti daug greičiau ir, be kita ko, be būtinybės atlikti su mokesčiais susijusį tyrimą.
- 75 **Dėl trečiojo klausimo:** Šiuo klausimu teiraujamasi, ar pagal Sąjungos teisę, visų pirma atsižvelgiant į Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 1 straipsnio 1 dalies skubos reikalavimą arba į šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punkto nedelstinumo reikalavimą, yra draudžiama skubų prašymo dėl peržiūros ir (arba) prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones išnagrinėjimą susieti su tuo, ar tokiam prašymui taikomi žyminiai mokesčiai yra sumokėti arba yra sumokami po mokesčių patikslinimo nurodymo, kuriame įspėjama, kad jų nesumokėjus prašymas bus atmetas, kai šis prašymas prireikus galėtų būti labai skubiai išnagrinėtas nepriklausomai nuo žyminių mokesčių klausimo. Siūloma atsakyti į šį klausimą taip, kad tai draudžiama.
- 76 **Dėl ketvirtojo klausimo:** Šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą laikomasi nuomonės, kad visų bylos dalyvių atžvilgiu yra neteisinga, kai teismas neskaidrios viešo pirkimo procedūros atveju privalo imtis tolesnio tyrimo su žyminių mokesčių dydžiu susijusiems faktams nustatyti, po to galbūt priimti mokesčių patikslinimo nurodymą ir vėliau, jei reikia, atmesti prašymą dėl peržiūros ir (arba) prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones dėl to, kad nustatyti mokesčiai nebuvo sumokėti. Jeigu paaiškėtų, kad tokia žyminių mokesčių sistema pagal Sąjungos teisę yra draudžiama, taigi, negali būti taikoma ir nacionaliniu lygmeniu, gautus prašymus *BVwG* galėtų išnagrinėti daug greičiau.
- 77 **Dėl penktojo klausimo:** Paprastai administracinės institucijos nurodymą sumokėti žyminius mokesčius galima apskusti administraciniam teismui, kuris turi visą faktinių aplinkybių konstatavimo ir teisinio vertinimo kompetenciją, o viešųjų pirkimų teisės srities žyminių mokesčių atveju pagal *BVergG* pirmosios instancijos teismo nutartį dėl mokesčių už peržiūros, pripažinimo ir laikinųjų apsaugos priemonių prašymus, kurioje nurodoma sumokėti nustatytus mokesčius, galima apskusti tik *Verfassungsgerichtshof* ir *Verwaltungsgerichtshof*, kurie

išsamios peržiūros neatlieka (žr. šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą 57 punktą).

- 78 Žyminių mokesčių už ieškinius civilinėje byloje arba skundus administracinėje teisėje atveju aktą su nurodymu sumokėti mokesčius priima administracinė institucija, ir šį aktą visuomet galima apskųsti kompetentingam administraciniam teismui, po to – kasacine tvarka *Verwaltungsgerichtshof* arba skundu *Verfassungsgerichtshof*.
- 79 Šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą laikomasi nuomonės, kad tokios *BVergG* numatytos viešųjų pirkimų teisinės apsaugos tikslais sukurtos nacionalinės žyminių mokesčių taisyklės, kurios diskriminuoja siekiančius teisminės apsaugos, pagal Sąjungos teisę yra bendrai draudžiamos, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad, nesumokėjus šių žyminių mokesčių, kitaip nei kitų žyminių mokesčių, sprendimas iš esmės byloje negali būti priimtas.
- 80 **Dėl šeštojo klausimo:** Šiuo klausimu teiraujama, ar, visų pirma atsižvelgiant į Direktyvos 89/665/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2014/23/ES, 1 straipsnio 1 dalį, preliminariosios sutarties sudarymas su vienu ekonominės veiklos vykdytoju perkančiosios organizacijos požiūriu yra sutarties sudarymas pagal minėtąją direktyvą, taigi, sutarties skyrimas pagal nacionalinę teisę.
- 81 Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, dėl *BVwG* tęsiamo tyrimo yra aišku, kad jis suderinamas su Sąjungos teise ir kad jau nuo tada nacionaliniu lygmeniu buvo leidžiami tik prašymai dėl pripažinimo pagal *BVergG* 334 straipsnį, o prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones reikia atmesti vien todėl, kad „sutarties skyrimas“ jau įvyko.
- 82 Siūloma į šiuos abu klausimus atsakyti taip, kad preliminariosios sutarties sudarymas su vienu ekonominės veiklos vykdytoju yra sutarties sudarymas arba sutarties skyrimas, nes minėtosios direktyvos 1 straipsnyje šis prilyginimas jau yra numatytas.
- 83 **Dėl šeštojo klausimo pirmos dalies:** Šiuo klausimu siekiama išsiaiškinti, ar pagal Sąjungos teisę sutartys preliminariosios sutarties pagrindu šia preliminariąja sutartimi grindžiamos ir tada, kai bendra preliminariosios sutarties apimtis, kaip ji suprantama pagal Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-216/17, yra viršyta. Jeigu atsakymas būtų teigiamas, nacionalinėje teisėje atitinkamų tyrimo rezultatų atveju reikėtų remtis tuo, kad ir bendrą apimtį viršijančios sutartys gali būti skundžiamos tik prašymais dėl pripažinimo, nes jos yra sudarytos po preliminariosios sutarties sudarymo, o teikti dėl jų prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones būtų draudžiama.
- 84 Vis dėlto jeigu Teisingumo Teismas prieitų prie išvados, kad viršijus bendrą preliminariosios sutarties apimtį atskiros sutartys nebėra grindžiamos pradine preliminariąja sutartimi, tokiu atveju reikėtų patikrinti, ar naujos atskiros sutartys yra (buvo) skirtos tiesiogiai pagal nacionalinę teisę, ar jos buvo planuotos arba skirtos kaip tiekimo sutartys neskaidrioje viešojo pirkimo procedūroje, ar turi būti

vertinamos kaip atskiros sutartys dar vienos neskaidriai sudarytos preliminariosios sutarties pagrindu. Tuomet dar būtų galima pateikti naujus prašymus dėl peržiūros prieš sutarties skyrimą arba prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones. Priklausomai nuo to reikia įvertinti, ar dėl tokių naujų pirkimų leidžiama pateikti prašymus dėl peržiūros, pripažinimo ar laikinųjų apsaugos priemonių.

- 85 Proceso ekonomijos sumetimais siūloma į abu klausimus atsakyti taip, kad sutartys, sudarytos preliminariosios sutarties pagrindu, yra ja grindžiamos taip pat tada, kai bendra šios preliminariosios sutarties apimtis jau yra viršyta.
- 86 **Dėl septintojo klausimo:** Šio klausimo dalykas yra pareiga pateikti informaciją atsižvelgiant į draudimą duoti parodymus prieš save.
- 87 Šiuo atžvilgiu taikytiname AVG 49 straipsnio 1 dalies 1 punkte reglamentuojama liudytojo teisė atsisakyti duoti parodymus dėl klausimų, atsakymas į kuriuos liudytojui arba vienam iš jo artimųjų sukeltų tiesioginių turtinių nuostolių arba pavojų užsitraukti baudžiamąją atsakomybę arba kaltinimus.
- 88 Pagal AVG 51 straipsnį teisę atsisakyti duoti parodymus turi ir proceso šalys, tiesa, ši teisė netaikoma turtinių nuostolių atžvilgiu.
- 89 Pagal *BVergG* 336 straipsnį teismas turi diskreciją, remdamasis kitos proceso šalies teiginiais, priimti sprendimą už akių, jeigu viena iš proceso šalių atsako suteikti prašomą informaciją arba nepateikia reikalaujamų dokumentų.
- 90 Tiesa, *BVergG* 336 straipsnyje nenumatyta jokių teisių atsisakyti duoti parodymus ar suteikti informaciją, kaip antai nustatytos AVG 49 straipsnio 1 dalies 1 punkte.
- 91 *BVwG* manymu, gali būti, kad tuo atveju, kai perkančiosios organizacijos organo narys arba darbuotojas, siekdamas išvengti sprendimo už akių, privalo suteikti informaciją, net jeigu ją suteikdamas galbūt atskleidžia faktus, kurie vėliau galės būti panaudoti baudžiamojoje byloje (arba reikalaujant atlyginti žalą) prieš šį organo narį ir darbuotoją, yra pažeidžiamas draudimas duoti parodymus prieš save.
- 92 Kita vertus, jeigu nebūtų galimybės priimti sprendimą už akių informacijos nesuteikimo arba dokumentų nepateikimo atveju, būtų apribotas viešųjų pirkimų teisinės apsaugos veiksmingumas.
- 93 Atsižvelgiant į pagrindinių teisių aspektus, siūloma į šį klausimą atsakyti taip, kad pareigos suteikti informaciją ir pateikti dokumentus netaikomos tada, kai jos reikštų pareigą fiziniams asmenims, veikiantiems perkančiosios organizacijos vardu, duoti parodymus prieš save.
- 94 **Dėl aštuntojo ir devintojo klausimų:** Šiais klausimais teirujamasi dėl nacionalinių taisyklių pakankamo veiksmingumo ir teisingumo tuo atveju, kai viešojo pirkimo procedūra pareiškėjo požiūriu buvo neskaidri.

- 95 Atrodo visiškai realu ir įmanoma, kad pareiškėja, pateikdama procesinį dokumentą, kuriuo remiantis buvo iškelta byla, nežinojo, kiek kokios rūšies viešojo pirkimo procedūrų (tiesioginis sutarties skyrimas, derybos be išankstinio skelbimo apie pirkimą) atsakovės vykdo arba įvykdė ir kiek atskirai skųstinių sprendimų atsakovės jau priėmė viešojo pirkimo procedūroje ar procedūrose.
- 96 Gali būti, kad pareiškėjai tektų pareiga nurodyti konkrečias viešojo pirkimo procedūras ir atskirai skųstinius sprendimus, nors šios procedūros jos atžvilgiu buvo neskaidrios. Atitinkamai pareiškėja savo teiginių apie viešojo pirkimo procedūras nesukonkretino.
- 97 Kita vertus, kiekvienas ieškovas Austrijos civilinio proceso metu privalo pateikti jo reikalavimus pagrindžiančius faktus ir, nesant kitokių įrodinėjimo naštą reglamentuojančių įstatymo nuostatų, pagal bendrąjį principą jam tenka ir objektyvi pripažinimo našta tuo atveju, kai jo reikalavimą pagrindžiančių faktinių aplinkybių neįmanoma įrodyti arba įmanoma įrodyti tik iš dalies.
- 98 Todėl atrodo, kad tokia faktų ir įrodymų pateikimo naštos rizika yra būdinga Austrijos teisės sistemai, visų pirma civilinės teisės srityje (pavyzdžiui, žalos atlyginimo ir konkurencijos teisės aktuose).
- 99 Kai *BVergG* reikalaujama priimtiname prašyme dėl peržiūros ir prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių įvardyti konkrečiai skundžiamus atskirai skųstinius sprendimus, priimtus konkrečioje viešojo pirkimo procedūroje, patikslinimo nurodyme įspėjant, kad kitu atveju prašymas bus atmestas, siekiančiam teisminės apsaugos asmeniui kartais būna labai sunku ar netgi neįmanoma, be kita ko, nustatytais terminais prieš sutarties skyrimą pakankamai garantuotai sužinoti, kiek atskirai skųstinių sprendimų kiek viešojo pirkimo procedūrų buvo priimta.
- 100 Palyginus teisminės apsaugos siekiančio asmens skaidrumo trūkumą su kitomis teisminės apsaugos sistemomis, be kita ko, su ieškiniais Austrijos civilinių bylų teismuose, matyti, kad ir ten teisminės apsaugos siekiančiam ieškovui visų pirma tenka faktų pateikimo, o vėliau – objektyvi pripažinimo našta, taigi, rizika, kad reikalavimą pagrindžiančių faktų nepavyks įrodyti.
- 101 Todėl, atsižvelgiant į šią procesinės teisės sistemų palyginimo išvadą, siūloma į klausimus atsakyti taip, kad tokios įvardijimo pareigos *BVergG* teisminės apsaugos sistemos *per se* nedaro nei neveiksmingos, nei neteisingos Sąjungos teisės prasme.
- 102 **Dėl dešimtojo klausimo:** Šiuo klausimu teiraujamasi, ar teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, įtvirtinta Chartijos 47 straipsnyje, tuo atveju, kai viešojo pirkimo procedūra pareiškėjo požiūriu buvo neskaidri, leidžia taikyti žyminių mokesčių sistemą, kurioje mokėtinų žyminių mokesčių dydis galiausiai priklauso nuo numatomos sutarties vertės, nuo įvykdytų tam tikros vertės viešojo pirkimo procedūrų skaičiaus ir nuo skundžiamų atskirai skųstinių sprendimų skaičiaus.

- 103 Šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą laikomasi nuomonės, kad neskaidrumas pareiškėjos atžvilgiu nagrinėjamu atveju reiškia, jog atrodo neteisinga fiksuotus mokesčius už prašymus dėl peržiūros ir prašymus taikyti laikinąsias apsaugos priemones skaičiuoti už kiekvieną atskirai skųstiną sprendimą, priimtą tam tikroje viešojo pirkimo procedūroje, kai tik teismas nustato, kiek atskirai skųstinių sprendimų keliose viešojo pirkimo procedūrose priimtų ir kokios numatomos vertės pareiškėja siekė užginčyti. Neteisinga todėl, kad civilinių bylų teisme teisminės apsaugos siekiantis asmuo paprastai dar pareikšdamas ieškinį ir susijusį prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones žino, kokio dydžio žyminius mokesčius turės sumokėti. *BVergG* 340straipsnio žyminių mokesčių sistemoje teisminės apsaugos siekiančių asmenų kartais laukia dideli „netikėtumai“ dėl žyminių mokesčių.
- 104 Jeigu į aštuntąjį ir devintąjį klausimus būtų atsakyta taip, kad pagal Sąjungos teisę reikalaujama neskaidrių viešojo pirkimo procedūrų atveju netaikyti pareigos pateikiamame prašyme įvardyti skundžiamą sprendimą ir atitinkamą viešojo pirkimo procedūrą, tačiau pagal *BVergG* 340straipsnį ir *Pauschalgebührenverordnung* mokėtinų mokesčių dydis ir toliau turi būti nustatomas jau vykstant peržiūros ir laikinųjų apsaugos priemonių procedūrai remiantis tuomet nustatytinomis tam tikros numatomos vertės viešojo pirkimo procedūromis ir panaikintinių sprendimų skaičiumi, tai dar labiau pabrėžtų, koks neskaidrus yra mokesčių dydis pateikiant prašymą.
- 105 Todėl siūloma į klausimą atsakyti taip, kad pagal Sąjungos teisę yra neteisinga ir todėl negalima taikyti nacionalinių mokesčių taisyklių, jeigu pagal šias taisykles pareiškėjas privalo sumokėti žyminius mokesčius, kurių dydžio prašymo pateikimo momentu negalėjo numatyti dėl viešojo pirkimo procedūros neskaidrumo.